

ബാപ്ദാദയുടെ സേവനത്തിനുള്ള റിട്ടേൺ

ഇന്ന് സ്മൃതി ദിവസത്തിൽ അതായത് സമർത്ഥതയുടെ ദിവസത്തിൽ എല്ലാ കുട്ടികളും അവരവരുടെ ബാബയോടുള്ള പ്രീതി അനുസരിച്ച് ഭിന്ന ഭിന്ന രൂപത്തിൽ ഓർമ്മിച്ചിരിക്കുന്നു. ബാപ്ദാദയുടെ അടുത്ത് നാലുഭാഗത്തുമുള്ള സ്നേഹി സഹയോഗി ശക്തിസ്വരൂപരായിട്ടുള്ള സമ്പർക്കത്തിൽ വരുന്ന എല്ലാ ആത്മാക്കളുടെയും എല്ലാ പ്രകാരത്തിലുമുള്ള ഓർമ്മ വരുന്നതിൽ എത്തി. ബാപ്ദാദയിലൂടെ ഓരോ കുട്ടിക്കും ഓർമ്മ ഏതുപോലെയാണോ അതുപോലെയുള്ള റിട്ടേൺ ആ സമയത്തു തന്നെ ലഭിക്കുന്നുണ്ട്. ഏതു രൂപത്തിൽ ആരാണോ ഓർമ്മിക്കുന്നത് അതേ രൂപത്തിൽ ബാപ്ദാദ കുട്ടികൾക്കു മുന്നിൽ പ്രത്യക്ഷനാകുന്നു. യോഗി ആത്മാവിനു യോഗത്തിനുള്ള വിധി ലഭിക്കുന്നു. പല കുട്ടികളും യോഗി ആത്മാവാകുന്നതിനു പകരം വിധേയഗി ആത്മാവായി തീരുന്നു, അതിനാൽ മലനത്തിനു പകരം വേർപാടിന്റെ അനുഭവമാണ് ലഭിക്കുന്നത്. യോഗി ആത്മാവ് സദാ ബാപ്ദാദയുടെ ഹൃദയ സിംഹാസനസ്ഥനായിരിക്കും, ഒരിക്കലും ബാബയിൽ നിന്നും ദൂരെയായിരിക്കില്ല. വിധേയഗി ആത്മാക്കൾ വിധേയഗം മൂലം ബാപ്ദാദയെ മുന്നിൽ കൊണ്ടു വരുവാൻ പ്രയത്നിക്കുന്നു. അവർ വർത്തമാനത്തെ മറന്ന്, കഴിഞ്ഞു പോയതിനെ ഓർമ്മിക്കുന്നു. അതിനാൽ അവർക്ക് ചിലപ്പോൾ ബാപ്ദാദ പ്രത്യക്ഷനായി കാണപ്പെടുന്നു, മറ്റു ചിലപ്പോൾ കർട്ടനു പിന്നിൽ മറഞ്ഞിരിക്കുന്നതായി കാണപ്പെടുന്നു. എന്നാൽ ബാപ്ദാദ സദാ കുട്ടികൾക്കു മുന്നിൽ പ്രത്യക്ഷനാണ്. കുട്ടികളിൽ നിന്നും ഒളിക്കുക സാധ്യമല്ല. ബാബ വന്നിരിക്കുന്നതു തന്നെ കുട്ടികളെ പ്രതിയാണ്, കുട്ടികൾക്ക് സ്ഥാപനയാകുന്ന കർത്തവ്യത്തിന്റെ പാർട്ടുള്ളിടത്തോളം ബാപ്ദാദ അവരുടെ ഓരോ സെക്കന്റിലും ഓരോ സങ്കല്പത്തിലും കൂടെ തന്നെയുണ്ട്. ബാബ തന്നിരിക്കുന്ന വാക്കാണ് ഒരുമിച്ചു പോകാം. എപ്പോഴാണ് പോവുക? കർമ്മം സമാപ്തമാകുമ്പോൾ. അപ്പോൾ പിന്നെ ആദ്യം തന്നെ ബാബയെ പറഞ്ഞു വിടുന്നതെന്തിനാണ്? (സാകാര) ബാബ പോയി..... എന്നു പറഞ്ഞ് അവിനാശി സംബന്ധത്തെ വിനാശിയാക്കി മാറ്റുന്നതെന്തിനാണ്? പാർട്ട് പരിവർത്തനപ്പെട്ടു അത്രയല്ല ഉള്ളു. നിങ്ങളും സേവാസ്ഥാനങ്ങളിൽ മാറ്റം വരുത്താറില്ലേ. അതുപോലെ ബ്രഹ്മാബാബയും സേവാസ്ഥാനം മാറ്റി. രൂപവും സേവനവും അതു തന്നെ. ആയിരം കൈകൾ ഉള്ള ബ്രഹ്മാവിന്റെ രൂപത്തിലുള്ള പാർട്ട് വർത്തമാന സമയത്തും നടന്നുകൊണ്ടിരിക്കുകയാണ് അതുകൊണ്ടാണ് സാകാര സൃഷ്ടിയിൽ ഈ രൂപത്തിന്റെ കീർത്തനവും ഓർമ്മചിഹ്നവുമുള്ളത്. കൈകൾ ഇല്ലാതെ ബാബക്കു കർത്തവ്യം ചെയ്യുക സാധ്യമല്ല. കൈകളാണ് ബാബയെ പ്രത്യക്ഷമാക്കിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്നത്. ചെയ്തിപ്പിക്കുന്നയാളാണ്. അതുകൊണ്ടല്ലേ ചെയ്യുന്നത്. ആത്മാവില്ലാതെ കൈകൾക്കു പ്രവർത്തിക്കുക സാധ്യമല്ല. അതുപോലെ ബാപ്ദാദയാകുന്ന കമ്പൈന്റ് രൂപത്തിലുള്ള ആത്മാവില്ലായിരുന്നെങ്കിൽ കുട്ടികൾക്ക് ഒന്നും ചെയ്യുക സാധ്യമായിരുന്നില്ല. ഓരോ കർത്തവ്യത്തിലും അന്തിമസമയം വരേക്കും കർത്തവ്യത്തിന്റെ ആദ്യ ഭാഗത്തിന്റെ അവകാശം ബ്രഹ്മാവിനുള്ളതാണ്. ബ്രഹ്മാവെന്നാൽ ആദി ദേവൻ. ആദി ദേവൻ എന്നാൽ എല്ലാ ശുഭ കാര്യങ്ങൾക്കും തുടക്കം കുറിക്കുന്നയാൾ. ബാപ്ദാദ ആദി ചെയ്യാതെ അതായത് ആരംഭം കുറിക്കാതെ ഏതൊരു കാര്യവും സഫലമാകുന്നതെങ്ങനെയാണ്. ഓരോ കാര്യത്തിലും ആദ്യം തന്നെ ബാബയുടെ സഹയോഗമുണ്ട്. അനുഭവിച്ചറിയുന്നുമുണ്ട്, വർണ്ണിക്കുന്നുമുണ്ട് എങ്കിൽ പോലും ഇടയ്ക്കിടക്ക് മറന്നു പോകുന്നു. പ്രേമത്തിന്റെ സാഗരത്തിൽ പ്രേമത്തിന്റെ അലകളിൽ എന്തായി തീരുന്നു? അലകളോട് കളിക്കണം അല്ലാതെ അലകൾക്ക് വശപ്പെട്ടു പോകരുത്. ഗുണഗാനങ്ങൾ പാടിക്കൊള്ളൂ എന്നാൽ മുറിവ് ഏൽക്കാതെ നോക്കണം. ബാബ നോക്കുമ്പോൾ കുട്ടികൾ കൂടെയുണ്ട് എന്നാൽ വേർപാടിന്റെ പർദ്ദയിട്ട് നോക്കിക്കൊണ്ടിരിക്കുകയാണ്. പിന്നീട് അന്വേഷിച്ചു നടക്കുന്നതിൽ സമയം പാഴാക്കുന്നു. കണ്ണുകെട്ടി കളിക്കുന്ന കളി ഇഷ്ടമാണെങ്കിൽ കളിയെന്നു മനസ്സിലാക്കി കളിച്ചോളൂ. എന്നാൽ അതിന്റെ സ്വരൂപമാകരുത്. വെറുതെ രസിപ്പിക്കുവാനല്ല ബാബ ഇതു കേൾപ്പിക്കുന്നത്. സേവനം ഒന്നും കൂടി തീവ്രഗതിയിലാക്കുന്നതിനു വേണ്ടി സേവാസ്ഥാനത്തിൽ (ബാബ) പരിവർത്തനം വരുത്തിയിരിക്കുന്നു അതിനാൽ കുട്ടികളും ബാബക്കു സമാനം സേവനത്തിന്റെ ഗതി അതി തീവ്രമാക്കി ബിസിയായിരിക്കണം. ഇതാണ് സ്നേഹത്തിനുള്ള റിട്ടേൺ. ബാബക്കറിയാം കുട്ടികൾക്ക് ബാബയോട് വളരെ സ്നേഹമാണ്. എന്നാൽ ബാബക്കു കുട്ടികളോടൊപ്പം തന്നെ സേവനത്തോടും അതിയായ സ്നേഹമാണ്. ബാബയോടുള്ള സ്നേഹത്തിന്റെ പ്രത്യക്ഷ സ്വരൂപം സേവനത്തോടുള്ള സ്നേഹമാണ്. ഓരോ നിമിഷവും ബാബ ബാബ എന്നു പറയുന്നതു പോലെ ഓരോ നിമിഷവും ബാബയും സേവനവും ഉണ്ടായിരിക്കണം അപ്പോൾ മാത്രമേ സേവന കാര്യം സമാപ്തമാക്കി ഒരുമിച്ച് പോകുവാൻ സാധിക്കൂ. ഇപ്പോൾ ബാപ്ദാദ ഓരോ കുട്ടിയെയും ലൈറ്റ് ഹൗസായും മൈറ്റ് ഹൗസായുമാണ് കാണുന്നത്. മൈക്ക് പവർഫുൾ ആയിട്ടുണ്ട് എന്നാൽ ലൈറ്റും മൈറ്റും മൈക്കും മൂന്നും

ഒരുപോലെ പവർഹുൾ ആകേണ്ടത് ആവശ്യമാണ്. ശബ്ദത്തിലേക്കു വരുന്നത് സഹജമായി തോന്നുന്നു. ഇപ്പോൾ അങ്ങനെയുള്ള ശക്തിശാലിയായ സ്റ്റേജുണ്ടാക്കു അതിലൂടെ ആത്മാക്കൾക്ക് ശാന്തി സുഖം പവിത്രത ഈ മൂന്നു പ്രകാശവും സ്വന്തം ശക്തികൊണ്ട് കൊടുക്കുവാൻ സാധിക്കണം. സാകാശ സൃഷ്ടിയിൽ ഏതു നിറമുള്ള ലൈറ്റാണോ കത്തിക്കുന്നത് നാലു ഭാഗത്തും ആ നിറത്തിന്റെ അന്തരീക്ഷമുണ്ടാകുന്നു. പച്ച ലൈറ്റാണെങ്കിൽ നാലുഭാഗത്തും പച്ച പ്രകാശം തന്നെ പരക്കുന്നു. ഒരു സ്ഥാനത്തിരിക്കുന്ന പ്രകാശമായിരുന്നിട്ടു കൂടി അതു അന്തരീക്ഷത്തെ തന്നെ മാറ്റുന്നു. നിങ്ങളും ചുവന്ന ലൈറ്റ് കത്തിക്കുമ്പോൾ സ്വതവേ ഓർമ്മയുടെ അന്തരീക്ഷം ഉണ്ടാകുന്നു. സ്ഥൂലമായ പ്രകാശം അന്തരീക്ഷത്തെ പരിവർത്തനപ്പെടുത്തുന്നുവെങ്കിൽ നിങ്ങൾ പ്രകാശഗോപുരങ്ങൾക്ക്, പവിത്രതയുടെ പ്രകാശത്തിലൂടെ, സുഖത്തിന്റെ പ്രകാശത്തിലൂടെ അങ്ങനെയൊരു അന്തരീക്ഷം ഉണ്ടാക്കാൻ കഴിയില്ലേ. സ്ഥൂലമായ പ്രകാശം കണ്ണുകൾ കൊണ്ട് കാണപ്പെടുന്നു എന്നാൽ ആത്മീയ പ്രകാശം അനുഭവത്തിലൂടെ അറിയുന്നു. വർത്തമാന സമയം ഈ ആത്മീയ പ്രകാശത്തിലൂടെ അന്തരീക്ഷത്തെ പരിവർത്തനപ്പെടുത്തുന്ന സേവനം ചെയ്യും. കേട്ടുവോ ഇപ്പോൾ സേവനത്തിന് ഏതു രൂപം നൽകണമെന്ന്. രണ്ടു സേവനവും ഒപ്പത്തിനൊപ്പം നടക്കണം. മൈക്കും ശക്തിയും(മൈറ്റും). അപ്പോൾ സഹജമായി സഫലതാ മുർത്തിയായി തീരും.

പാർട്ടികളോടൊപ്പം സംഭാഷണം :

1) പരിധിയില്ലാത്ത ബാബയ്ക്കും (മിലനത്തിന്) പരിധിയുള്ള നമ്പർ നൽകേണ്ടി വരുന്നു. അങ്ങനെയല്ലെങ്കിൽ അച്ഛനും കുട്ടികളുമായി രാവു പകലുമുള്ള ഈ കൂടിക്കാഴ്ച - ഇതെങ്ങനെ നടക്കും? നിങ്ങളുടെ ലോകത്തിലാണ് ഇങ്ങനെയുള്ള കാര്യങ്ങൾ വേണ്ടിവരുന്നത്? അവിടെ (പരംധാമത്തിൽ) എല്ലാവരും ബാബയുടെ സമീപത്തു തന്നെയാണ്. ഒരു ബിന്ദുവിനു എത്ര സ്ഥലം വേണം. ഇവിടെ ശരീരത്തിനു സ്ഥലം വേണം, അവിടെ സമീപത്തു തന്നെയായിരിക്കും. ഇവിടെ ഓരോ ആത്മാവും എനിക്കു സമീപത്താകണം എന്നു വിചാരിക്കുന്നു. ഇവിടെ ആർ എത്രമാത്രം ബാബയുടെ ഗുണങ്ങളിലും സ്ഥിതിയിലും സമീപമാണോ അത്രയും അവിടെ സ്ഥാനത്തിലും സമീപമായിരിക്കും. അതു വീട്ടിലും അങ്ങനെയെന്നെയായിരിക്കും, രാജ്യത്തിലും അങ്ങനെയെന്നെയായിരിക്കും. സ്ഥിതി സ്ഥാനത്തിൽ സമീപം കൊണ്ടു വരുന്നു. ഇതാണ് അത്ഭുതം -ആരാണോ വിചാരിക്കുന്നത് ഞാൻ സമീപമാണെന്ന് അവർ സമീപത അനുഭവിക്കുന്നു കാരണം പരിധിയില്ലാത്ത ബാബ അവണ്ഡമാണ്, എത്രയെടുത്താലും യാതൊരു കുറവും സംഭവിക്കാത്തവയാളാണ്, അതുകൊണ്ട് എല്ലാവർക്കും സമീപത്തു വരാം. സന്തോഷമായിരിക്കുക മറ്റുള്ളവരെ സന്തുഷ്ടമാക്കുക -ഇതാണ് വർത്തമാനകാലത്തെ സ്റ്റോഗൻ. അസന്തുഷ്ടി എന്നാൽ അപ്രാപ്തി. സന്തുഷ്ടതയെന്നാൽ പ്രാപ്തി. സർവ്വ പ്രാപ്തി സമ്പന്നർക്ക് ഒരിക്കലും അസന്തുഷ്ടി ഉണ്ടാവില്ല.

2) സദാ സ്വയം ഈശ്വരീയ വിദ്യാർത്ഥിയാണ് എന്നു മനസ്സിലാക്കുന്നുണ്ടോ? ഈശ്വരീയ വിദ്യാർത്ഥി ജീവിതം ഏറ്റവും നല്ലതെന്നു മഹിമയുണ്ട്. അങ്ങനെയുള്ള ഏറ്റവും നല്ല ശ്രേഷ്ഠ ജീവിതത്തിന്റെ അനുഭവം ചെയ്യുന്നുണ്ടോ? വിദ്യാർത്ഥികൾ സദാ ചിരിച്ചും കളിച്ചും പഠിച്ചും കഴിയുന്നു, മറ്റൊരു കാര്യവും അവരുടെ ബുദ്ധിയിൽ വിപ്ലവ രൂപമാകുന്നില്ല. അതുപോലെ പഠിക്കുക പഠിപ്പിക്കുക, നിർവ്വഹണമായിരിക്കുക, ബാബയോടൊപ്പം എഴുന്നേൽക്കുക, ഇരിക്കുക, കഴിക്കുക, കൂടിക്കുക -ഇതാണ് ഈശ്വരീയ വിദ്യാർത്ഥി ജീവിതം. ലൗകികത്തിലാണെങ്കിലും ബാബയോടൊപ്പമല്ലേ. ശരീരം എവിടെയാണെങ്കിലും മനസ്സ് ബാബയിലും സേവനത്തിലും മുഴുകിയിരിക്കണം. കഴിക്കുന്നതും കൂടിക്കുന്നതും നടക്കുന്നതും എല്ലാം ബാബയോടൊപ്പം -ഇതിലാണ് മഹിമയുള്ളത്. പ്രിയപ്പെട്ട ഒരു വസ്തുവിന്റെ കൂട്ട് വിടുക ബുദ്ധിമുട്ടാണ്. എന്നാൽ അതിനോടൊപ്പം കഴിയുക, യോഗം ചേർക്കുക ബുദ്ധിമുട്ടുള്ള കാര്യമില്ല, യോഗം മുറിയുന്നതാണ് ബുദ്ധിമുട്ടാവുക -അങ്ങനെയുള്ള അനുഭവമുണ്ടെങ്കിൽ പറയാം ഈശ്വരീയ വിദ്യാർത്ഥി ജീവിതമെന്ന്. സദാ ചിരിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുക, പാടികൊണ്ടിരിക്കുക, ബാബയോടൊപ്പം നടന്നുകൊണ്ടിരിക്കുക, ഇങ്ങനെയുള്ള കൂട്ടുകെട്ട് മുഴുവൻ കല്പത്തിലും കിട്ടുക സാധ്യമല്ല. സംഗമത്തിലും ഇതുപോലുള്ള ഒരാളെ അന്വേഷിച്ചാൽ കിട്ടുമോ? ഇല്ലല്ലോ. ബാബയാണോ നിങ്ങളെ അന്വേഷിച്ചത്, അതോ നിങ്ങളാണോ ബാബയെ അന്വേഷിച്ചത്? നിങ്ങളും അന്വേഷിച്ചു എന്നാൽ വഴി തെറ്റായിരുന്നു. അന്വേഷിക്കേണ്ടത് അച്ഛനെയായിരുന്നു, എന്നാൽ നിങ്ങൾ അന്വേഷിച്ചത് സഹോദരങ്ങളെ. അതുകൊണ്ട് കണ്ടെത്താനായില്ല.

3) സ്വന്തം പുരുഷാർത്ഥത്തിലും സേവനത്തിലും വൃദ്ധി ഉണ്ടാകുന്നതിനുള്ള സഹജമായ മാർഗ്ഗമെന്താണ്? വൃദ്ധിക്കുള്ള സഹജ മാർഗ്ഗമിതാണ് -അമൃതവേള മുതൽ വിധിപൂർവ്വം നടക്കുമെങ്കിൽ ജീവിതത്തിൽ അഭിവൃദ്ധി ഉണ്ടാകും. വിധിപൂർവ്വം ചെയ്യുമ്പോഴാണ് ഏതൊരു കാര്യവും സഫലമാകുന്നത്. ബ്രാഹ്മണൻ എന്നാൽ വിധിപൂർവ്വം ജീവിക്കുന്നവൻ. അഥവാ ഏതെങ്കിലും കാര്യത്തിൽ സ്വന്തം പുരുഷാർത്ഥത്തിലോ

സേവനത്തിലോ അഭിവൃദ്ധി ഉണ്ടാകുന്നില്ലെങ്കിൽ തീർച്ചയായും വിധിയിൽ എന്തോ കുറവുണ്ട്. പരിശോധിക്കൂ, അമൃതവേള മുതൽ രാത്രി വരെ മനസാ വാചാ കർമ്മണാ സംബന്ധത്തിൽ വിധിപൂർവ്വമാണോ കഴിഞ്ഞത്, അതായത് അഭിവൃദ്ധി ഉണ്ടായോ? അഥവാ ഇല്ലെങ്കിൽ കാരണത്തെ കണ്ടുപിടിച്ച് നിവാരണം ചെയ്യൂ. പിന്നീട് പശ്ചാത്തപിക്കേണ്ടി വരില്ല. വിധിപൂർവ്വമായ ജീവിതമാണെങ്കിൽ തീർച്ചയായും അഭിവൃദ്ധി ഉണ്ടാകും. ശരി.

മധുബൻ നിവാസികളായ സഹോദരി സഹോദരന്മാരോട്:-

മധുബൻ നിവാസികൾ എല്ലാവരും സദാ ബാബയുടെ ഓർമ്മയിൽ ലയിച്ചിരിക്കുന്നവരല്ലേ. ബാബക്കു സമാനം സദാ അക്ഷീണരും സദാ ഡബിൾ ലൈറ്റ് സ്ഥിതിയിലും സ്ഥിതി ചെയ്യുന്നവരല്ലേ? ആര് എത്ര മാത്രം ഭാരഹിതരാണോ അത്രയും അക്ഷീണരായിരിക്കും. ഏത് പ്രകാരത്തിലുള്ള ഭാരവും ക്ഷീണമുണ്ടാകും. ശരീരത്തിന്റെ ഭാരമുള്ളവർ വേഗം ക്ഷീണിക്കുന്നു എന്നാൽ ഭാരഹിതർ ക്ഷീണിക്കുന്നില്ല, അതുപോലെ ഏതൊരു പ്രകാരത്തിലുള്ള ഭാരവും അത് മനസ്സിന്റെയാകാം, സംബന്ധത്തിലാകാം, സമ്പർക്കത്തിലാകാം - ഭാരം ക്ഷീണിപ്പിക്കുക തന്നെ ചെയ്യും. മധുബൻ നിവാസികൾക്ക് അക്ഷീണരായി ഭവിക്കുന്ന വരദാനം ലഭിച്ചിട്ടുള്ളതാണ്. അപ്പോൾ അക്ഷീണരല്ലേ? ഇനിയും മേളകൾ നടക്കട്ടെ അല്ലേ? മുന്നോട്ട് പോകുന്നോറും ഈ മേളകൾ വലുതായി വരും, ചെറുതാകില്ല. മുന്നോട്ട് കൊണ്ടുപോകുന്നോറും വർദ്ധിച്ചു വരും. എത്ര വേണമെങ്കിലും പ്ലാനുകൾ ഉണ്ടാക്കൂ, അത്രയും വൃദ്ധി ഉണ്ടായിക്കൊണ്ടിരിക്കും കാരണം സംഗമത്തിലാണ് ഈശ്വരീയ പരിവാരം വൃദ്ധി പ്രാപിക്കുന്നത്. സമയം എത്ര കുറഞ്ഞുവരുന്നുവോ അത്രയും വൃദ്ധി കൂടുതലായിരിക്കും. ധാരാളം വരുമ്പോൾ ഞങ്ങൾ പിന്നിലാകുമോ എന്ന വിചാരമില്ലല്ലോ. ത്യാഗമൂർത്തികൾക്ക് ഇങ്ങനെ ചിന്ത ഉണ്ടാകില്ല. നിങ്ങൾ നിഷ്കാമികൾ ആയിരുന്നില്ലേ. എത്ര മാത്രം ഓരോ കാമനകളിൽ നിന്നും വേറിട്ടിരിക്കുന്നുവോ അത്രയും ഓരോ കാമനകളും സഹജമായി പൂർത്തീകരിക്കപ്പെടും. സന്തോഷത്തിൽ, പ്രാപ്തിയിൽ ക്ഷീണമുണ്ടാവില്ല. മധുബൻ നിവാസികൾ പുരുഷാർത്ഥത്തിനുള്ള പുതിയ യുക്തികൾ കണ്ടുപിടിക്കണം. അത് എല്ലാവരും ഫോളോ ചെയ്യണം. പുതിയ വർഷം ആരംഭിച്ചെങ്കിൽ പുതിയ കാര്യങ്ങൾ കണ്ടെത്തണം. സഹജ പുരുഷാർത്ഥത്തിനുള്ള പുതിയ കണ്ടു പിടുത്തം നടത്തൂ, അതു പ്രാപ്തിക്കലായി അനുഭവിച്ച് മറ്റുള്ളവർക്ക് പറഞ്ഞു കൊടുക്കൂ. എല്ലാ ആത്മാക്കളും നിങ്ങളെ ഉയർന്ന ദൃഷ്ടിയോടെയാണ് കാണുന്നത്. ആകാശത്തിനു മുകളിലുള്ള തിളങ്ങുന്ന നക്ഷത്രങ്ങളെ ഉയർന്ന ദൃഷ്ടിയോടെ കാണുന്നതുപോലെ നിങ്ങളെ എല്ലാവരും സർവ്വശ്രേഷ്ഠരായും, മഹാനായും, ഏറ്റവും ഭാഗ്യശാലികളായും സമീപ ആത്മാക്കളായുമാണ് കാണുന്നത്. അപ്പോൾ ഏതു ദൃഷ്ടിയിലാണോ കാണപ്പെടുന്നത് അതിൽ സ്ഥിതി ചെയ്യൂ. നിങ്ങൾ ഇരിക്കുന്നതും എഴുന്നേൽക്കുന്നതും നടക്കുന്നതും ചരിത്രത്തിന്റെ രൂപത്തിലാണ് എല്ലാവരും കാണുന്നത്. ബാബയുടെ ഓരോ കർത്തവ്യത്തെയും ചരിത്ര രൂപത്തിൽ കണ്ടില്ലേ, അതുപോലെ ഓരോ കർമ്മം ചെയ്യുമ്പോഴും ചരിത്രവാനായി നടക്കണം, സാധാരണമായിട്ടല്ല. മധുബൻ വിശ്വത്തിനു മുന്നിൽ സ്റ്റേജാണ്. സ്റ്റേജിൽ നിൽക്കുന്ന അഭിനേതാവിനു തന്റെ അഭിനയത്തിൽ എത്ര ശ്രദ്ധ ഉണ്ടായിരിക്കും. കൈ ഉയർത്തുകയാണെങ്കിലും ശ്രദ്ധയോടെ. കാരണം അയാൾക്കറിയാം എല്ലാവരും തന്നെ നോക്കിക്കൊണ്ടിരിക്കുകയാണ്. നിങ്ങളുടെ ഓരോ കാര്യത്തിനും മഹത്വമുണ്ട്. ബാപ്തദായും മധുബനിലുള്ള ആത്മാക്കൾക്ക് എത്രമാത്രം മഹത്വമുണ്ടോ അത്രയും മഹത്വത്തോടെയാണ് കാണുന്നത്. ശരി.

സ്വാഭാവികവും സഹജവുമായ യോഗി ആയിത്തീരുന്നതിനുള്ള പുതിയ പ്ലാനുണ്ടാക്കൂ. കാരണം ഇപ്പോൾ ഈ വർഷത്തിൽ ഇതായിരിക്കണം ലക്ഷ്യം -അവസാനം സഹജയോഗത്തിന്റെയും സ്വാഭാവിക യോഗത്തിന്റെയും അനുഭവം തീർച്ചയായും ഉണ്ടാകണം. സഹജയോഗം എന്തിന്റെ ആധാരത്തിലുണ്ടാകും, ഏതു യുക്തിയിലൂടെ സ്വാഭാവിക യോഗിയായി തീരും? ഈ പ്ലാനുണ്ടാക്കൂ, അനുഭവം ചെയ്യൂ, മറ്റുള്ളവരെ കേൾപ്പിക്കൂ, അപ്പോൾ അവർ നിങ്ങളുടെ ഗുണഗാനം പാടും. പരിശ്രമം കുറവും സഫലത കൂടുതലും. അങ്ങനെയുള്ള പുരുഷാർത്ഥത്തിന്റെ പുതിയ രീതികൾ രചിക്കൂ. ഇങ്ങനെയുള്ള പ്ലാനുണ്ടാക്കണം, അതു കണ്ട് എല്ലാവരും മധുബൻ നിവാസികൾക്ക് നന്ദി പറയണം. ശരി.

രാജസ്ഥാൻ പാർട്ടി:-

മധുബനിൽ ഓരോ ചുവടിലും സഹജമായ സമ്പാദ്യത്തിന്റെ അനുഭവമുണ്ടാകുന്നു. മധുബൻ വരദാനിഭുമിയെന്ന് പറയപ്പെടുന്നു. അപ്പോൾ വരദാനമെന്ന് പ്രാപ്തിയെയാണ് പറയുന്നത്. മധുബനിൽ വരുമ്പോൾ തന്നെ പരിശ്രമം സമാപ്തമാകുന്നു സഹജ പ്രാപ്തി ആരംഭിക്കുന്നു. ഈ അല്പ സമയത്തിനകത്ത് എത്ര

പ്രാപ്തി നേടി? മധുബനിൽ വരിക എന്നാൽ സമ്പാദ്യത്തിന്റെ ഖനി നിറച്ചെടുക്കുക എന്നാണ്. ഈ മഹത്വം മനസ്സിലാക്കി അല്പ സമയം കൊണ്ട് ഖജനാവു നിറച്ചോ കാരണം മധുബൻ ബാപ്റ്റിസ്മിയുടെ ഡയറക്ട് കർമ്മഭൂമിയാണ്, ചരിത്രഭൂമിയാണ്, സേവാഭൂമിയാണ്, തപസ്വ ഭൂമിയാണ്. ഇവിടെ തപസ്സിന്റെ അന്തരീക്ഷം, വൈബ്രേഷനുണ്ട്. ഈ കാര്യങ്ങളെല്ലാം ഇവിടെ സഹജമായി അനുഭവിക്കാം. വിശേഷ സമ്പാദ്യത്തിനുള്ള സീസൺ വരുമ്പോൾ സമ്പാദിക്കാതിരിക്കുവാനാവില്ല, ഉറക്കത്തിന്റെ സമയം പോലും ത്യാഗം ചെയ്യും. മധുബനിൽ സമ്പാദ്യത്തിന്റെ എക്സ്ട്രാ ലോട്ടറിയാണ്. തപസ്വി കുമാരന്മാരല്ലേ. തപസ്വിയുടെ തപസ്വ ഇരിക്കുന്ന സമയത്ത് മാത്രമല്ല നടക്കുന്നത്. തപസ്വ എന്നാൽ സ്നേഹം, നടക്കുമ്പോഴും കറങ്ങുമ്പോഴും കഴിക്കുമ്പോഴും ആ സ്നേഹത്തിൽ, ഒരേ ഒരു ഓർമ്മയിൽ, ഒരേ ഒരാളിനൊപ്പം ഭക്ഷണം കഴിക്കുക, ഇതാണ് തപസ്സ്. എന്തെല്ലാം അവസരങ്ങൾ ലഭിക്കുന്നുവോ അതു നല്ല രീതിയിൽ ഉപയോഗിച്ച് സമ്പന്നരായി മറ്റുള്ളവരെയും സമ്പന്നമാക്കുക.

2) ജ്ഞാന സാഗരന്റെ കുട്ടികൾ സദാ ജ്ഞാന രത്നങ്ങൾ കൊണ്ടാണോ കളിക്കുന്നത്? വലുതിലും വലിയതും അവിനാശിയുമായ രത്നങ്ങൾ ജ്ഞാനരത്നങ്ങളാണ്. ജ്ഞാന സാഗരന്റെ കുട്ടികൾ ജ്ഞാന രത്നങ്ങൾ കൊണ്ട് കളിക്കും. അരകല്പം കല്ലു ബുദ്ധികളായിരുന്നു. കല്ലുകൊണ്ട് കളിച്ചു, അങ്ങിനെ ദുഃഖവും അശാന്തിയുമുണ്ടായി. നിങ്ങൾ എന്തുകൊണ്ടാണ് കളിക്കുന്നത്? ജ്ഞാന രത്നങ്ങൾകൊണ്ട്. രാജാവിന്റെ കുട്ടികൾ സ്വർണ്ണവും വെള്ളിയും കൊണ്ട് കളിക്കുന്നത് പോലെ ജ്ഞാനസാഗരന്റെ കുട്ടികൾ സദാ ജ്ഞാനരത്നങ്ങൾകൊണ്ട് കളിക്കുന്നു. ജ്ഞാന രത്നങ്ങൾ കൊണ്ട് കളിക്കുന്നതിലൂടെ അശാന്തിയുടെയും ദുഃഖത്തിന്റെയും അലകൾ ഇല്ലാതെയാകും. ജ്ഞാന രത്നങ്ങൾ ഉണ്ടെങ്കിൽ അറിവുമുണ്ട്. അറിവിന്റെ ആധാരത്തിൽ ദുഃഖവും അശാന്തിയും അകന്നു പോകും. ഇത് പുതിയ ജീവിതമാണ്. ആ ദുഃഖത്തിന്റെയും അശാന്തിയുടെയും ജീവിതം എന്റേതായിരുന്നില്ല, അതു മറ്റൊരുടേയോ ആയിരുന്നു. മുൻകാലത്തെ ജീവിതമോർത്ത് ചിരി വരും.

വരദാനം :- ബാബയുടെ സഹായത്താൽ കുരിശിനെ മുളളുപോലെയാക്കുന്ന സദാ നിശ്ചിന്തരും ട്രസ്റ്റിയുമായി ഭവിയ്ക്കട്ടെ !

പഴയ കണക്കുകൾ കുരിശു പോലെയാണ്. എന്നാൽ ബാബയുടെ സഹായത്തോടെ അത് മുളളായി മാറുന്നു. പരിതസ്ഥിതികൾ തീർച്ചയായും വരും എന്നെന്നാൽ എല്ലാം ഇവിടെ വച്ചു തന്നെ തീർക്കേണ്ടതുണ്ട്. എന്നാൽ ബാബയുടെ സഹായത്തോടെ അതെല്ലാം ചെറിയ മുളളുകൾ പോലെ ആകുന്നു. വലിയ കാര്യത്തെ ചെറുതാക്കി മാറ്റുന്നു കാരണം വലിയ അച്ഛൻ കൂടെയുണ്ട്. ഈ നിശ്ചയത്തിന്റെ ആധാരത്തിൽ സദാ നിശ്ചിന്തരായിരിക്കൂ, ട്രസ്റ്റിയായി മാറി എന്റേതിനെയെല്ലാം നിന്റേതാക്കി ഭാരരഹിതരാകൂ അപ്പോൾ ഭാരങ്ങളെല്ലാം ഒരു സെക്കന്റിൽ സമാപ്തമാകും.

സ്റ്റോഗൻ:- ശുഭ ഭാവനയുടെ സ്റ്റോക്കിലൂടെ നെഗറ്റിവിനെ പോസിറ്റിവിലേക്കു പരിവർത്തനപ്പെടുത്തൂ.